

Letno poročilo društva Delavska svetovalnica za 2020

Vsebina

Splošni del	2
Glavna vsebinska oz. sistemska področja v letu 2020	3
Zaključek	7

Splošni del

Društvo za zagovorništvo ranljivih skupin – Delavska svetovalnica (skrajšano ime: Društvo Delavska svetovalnica) je nepridobitna, humanitarna, nepolitična, neodvisna in prostovoljna nevladna organizacija namenjena zagovorništvu, varstvu, promociji ter razvoju delavskih, socialnih in statusnih pravic ranljivih skupin. Cilj društva je razvoj storitev, aktivnosti in produktov, ki pripomorejo k zagovorništvu, varovanju, izboljševanju, promociji in razvijanju delavskih, socialnih in statusnih pravic migrantov ter drugih najbolj ranljivih skupin v skladu z mednarodnimi standardi.

Za doseganje svojega namena in ciljev izvaja društvo

- zagovorništvo delavskih, socialnih in statusnih pravic delavcev ter ostalih ranljivih skupin.
- Načrtovanje, implementacija in evalvacija storitev, programov, projektov in ukrepov namenjenih ranljivim skupinam, kot so delavci, migranti, begunci in prosilci za azil.
- Varstvo, promocija in razvoj delavskih in socialnih pravic ranljivih skupin na trgu dela, kot so delavci, migranti, begunci in prosilci za azil v skladu z mednarodnimi standardi s področja delavskih in socialnih pravic ter načeli vključevanja teh skupin na trg dela in v družbo.
- Zagotavljanje storitev zagovorništva ter pravnega in drugega svetovanja namenjenega varovanju individualnih in skupinskih delavskih, socialnih in statusnih pravic ranljivih skupin.
- Izvajanje storitev, programov, projektov in ukrepov namenjenih lažji integraciji na trg dela, spoštovanju delavskih in socialnih pravic ranljivim skupinam in iskalcev zaposlitve.
- Povezovanje s sorodnimi organizacijami.
- Seznanjanje članov in širše javnosti o pomenu zagovorništva ter spoštovanja delavskih in drugih pravic ranljivih skupin, kot so delavci, migranti, begunci in prosilci za azil.
- Spodbujanje članov in širše javnosti k aktivnemu zagovorništvu in participaciji pri oblikovanju, izvajanju in spremljanju uresničevanja dejavnosti oziroma nalog društva.
- Izobraževanje članov, vladnih in nevladnih organizacij, lokalnih skupnosti ter širše javnosti o zagovorništvu, varovanju, promociji in razvoju delavskih in socialnih pravic ranljivih skupin na trgu dela, kot so delavci, migranti, begunci in prosilci za azil.
- Načrtovanje, izvedba in evalvacija komunikacijskih in drugih kampanj namenjenih zagovorništvu, varovanju, promociji in razvoju delavskih in socialnih pravic ranljivih skupin na trgu dela, kot so delavci, migranti, begunci in prosilci za azil.
- Nudenje socialnih, dobrotelčnih in svetovalnih storitev za delavce in migrante ter ostale ranljive skupine na trgu delu.
- Zagotavlja pravno pomoč članom društva.

Organi društva so: občni zbor, izvršni odbor, predsednik, nadzorni odbor ter direktor. Primarni vir prihodkov društva so članarine.

Glavna vsebinska oz. sistemska področja v letu 2020

V poročilu društva Delavska svetovalnica smo se osredotočili na nekatera glavna vsebinska oziroma sistemska področja s katerimi smo se soočali v 2020. Poudarjamo, da torej to niso edina vsebinska področja, s katerimi smo se leta 2020 ukvarjali na Delavski svetovalnici, vsekakor pa je težišče našega vsebinskega dela neposredno dnevno zagovorništvo.

Delovni invalidi

V začetku leta smo se seznanili z informacijo, da je Evropsko sodišče za človekove pravice (ESČP) pred dvema letoma odločilo da je »**stari**« delovni invalid z novo odločbo **Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje (ZPIZ) in prehodom iz nadomestila za čas čakanja na nadomestilo za invalide utrpel preveliko poslabšanje svojega gmotnega položaja**. Na Delavski svetovalnici smo konec 2019 obravnavali tak primer – gospa je iz »starega« sistema (nadomestilo za čas čakanja na ustrezno delovno mesto) na podlagi nove odločbe ZPIZ padla na nov sistem (delno nadomestilo po 86. členu ZPIZ). Razlika je več kot očitna (iz 442 evrov mesečnega prejemka je padla na 299 EUR).

S koncem prejšnjega leta so pričele veljati spremembe pokojninske zakonodaje (nov 121. člen ZPIZ 2G), po kateri je določeno, da uživalec **nadomestila iz invalidskega zavarovanja**, ki mu je bilo nadomestilo iz invalidskega zavarovanja že odmerjeno v nižjem znesku, lahko poda zahtevo za razveljavitev dokončne odločbe o odmeri nadomestila iz invalidskega zavarovanja in izplačilo usklajenega zneska odmerjenega nadomestila iz invalidskega zavarovanja, priznanega na podlagi prej pridobljenih pravic iz invalidskega zavarovanja.

Kasneje tekom leta smo na žalost na praktičnem primeru ugotovili zgrešeno uporabo novega 121 člena ZPIZ 2G. Izpostavili smo primer delovne invalidke, ki se ji zdravje poslabšalo, in je za »nagrado« prejela nižje (!) nadomestilo. In ko so se vsi hvalili kako je nov ZPIZ z novim 121 členom to rešil, pa se je zgodilo to, da so ji zavrnilo zahtevek. Torej - imamo primer delovne invalidke, ki je delovna invalidka že od leta 1992. Leta 2019, je ZPIZ na podlagi nove ocene invalidnosti IK izdal novo odločbo, s katero je bilo ugotovljeno, da se ji je zdravstveno stanje poslabšalo, kategorija je sicer ostala (III. kategorija), spremenile pa so se omejitve oz. skrajšal se je delovni čas: iz polnega na 4 ure dnevno. Seveda je bila gospa nemalo presenečena, ko se ji je zaradi poslabšanja zdravstvenega stanja poslabšala tudi višina nadomestila.

COVID – ukrepi

Marec 2020 je zaznamovan kot obdobje pričetka t. i. prvega COVID vala. Vsled tega smo v sredini marca javno opozorili na kar nekaj stvari, recimo na to da je v interventnem zakonu zapisano, da bo država krila 80 odstotkov nadomestila za delavce, ki so v karanteni. Kaj pa migranti, ki delajo v slovenskih firmah, a so v karanteni na Hrvaškem in BiH, ker so prišli iz Slovenije?. Kaj recimo z dnevnimi obmejnimi migranti, ki bodo pristali v Hrvaški karanteni ker so prišli z dela v Sloveniji? Na to smo že opozorili Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti (MDDSZEM) ki so rekli da »se strinjajo« da bodo videli če je potreben amandma.

Bili smo tudi v korespondenci s sindikalnim predstavnikom v nekaj podjetjih, recimo podjetju **Hella Saturnus**, ki je zaposlene, kateri koristijo javni prevoz, obvestilo da naj »si za jutri organizirajo lasten prevoz...zaradi začasne prepovedi in omejitve javnega prevoza«, kot tudi glede primera **SAVA TURIZEM d.d.** ki je nekaterim delavcem dajala v podpis Sporazum o prenehanju veljavnosti pogodbe o zaposlitvi kot tudi Sporazum o odsotnosti z dela brez nadomestila plače. Predstavnica Sindikata gostinstva in turizma je zadevo tudi prijavila na pristojne inšpekcijske službe, Zveza svobodnih sindikatov Slovenije (ZSSS) je prav tako tudi objavila javni poziv podjetju Sava Turizem d.o.o., ministru za gospodarstvo in Turistično gostinski zbornici Slovenije da se te sporazume umakne. 20. marca 2020 pa smo ministru za javno upravo poslali javni poziv, v katerem ga opozarjamo da so pri ukrepih v boju zoper COVID virus

izpustili delavce, ki delajo preko t.i. »**zunanjih izvajalcev**«. Avgusta 2020 smo prav tako javno opozorili na administrativni zaplet ob oddajanju prstnih odtisov družinskih članov pri postopku izdajanja dovoljenja za začasno prebivanje zaradi združitve družine za ženo in osemletnega sina, oba državljana Srbije. Žena vlagateljica in sin sta prejela termina za oddajo prstnih odtisov na veleposlaništvu Slovenije v Srbiji, kar je del tega postopka. A veleposlaništvo Slovenije v Srbiji je zaprto. Hkrati pa je delavec dobil obvestilo od upravne enote v Sloveniji, da žena in sin ne moreta oddati prstnih odtisov v Sloveniji.

Sezonsko delo

V letu 2020 smo na Delavski svetovalnici večkrat izpostavljali problematično področje sezonskega dela. Med drugim tudi to da se za leto 2020 ukinja časovno omejitev za opravljanje »začasnega ali občasnega« dela v kmetijstvu – z 90 dni na neomejeno, kot tudi to, da je minimalna urna postavka za opravljanje sezonskega dela zneskom minimalnega plačila, prav tako pa smo opozarjali, da je ministrstvo za kmetijstvo že leta 2018 »Začasno in občasno delo v kmetijstvu« iztrgalo iz okvirja delovnopravne zakonodaje. Avgusta 2020 smo prav tako opozorili na izjave predsednika združenja hmeljarjev na MDSSZEM in IRSD (v članku »Za težaško delo večinoma minimalna urna postavka« je med drugim zapisano: Trenutno je v naših hmeljiščih okoli 350 sezonskih delavcev, večinoma iz Romunije. Na uro dobijo 3,50 evra neto, delajo 12 ur na dan, pri čemer jim prenočišče, prevoz in hrano pokrije delodajalec, pove predsednik Združenja hmeljarjev Slovenije Janez Oset. Na vprašanje, ali delavci delajo vse dni v tednu, Oset vzklikne: »Kaj pa drugega«, in doda, da v nedeljo delo končajo ob 17. uri. »Hmelj moramo čim prej pospraviti. Zaradi veliko dežja po njem tolče peronospora.«)

Položaj tujcev

15. junija 2020 smo posredovali javnosti obvestilo »Po današnjem »usklajevalnem sestanku« na Ministrstvu za notranje zadeve glede Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o tujcih«. V obvestilu smo zapisali, citiramo »na današnjem srečanju smo Društvo Delavska svetovalnica, Pravno-informacijski center nevladnih organizacij – PIC in Amnesty International Slovenije predstavnike Ministrstva RS za notranje zadeve seznanili s tem, da je predlog zakona o tujcih, ki je v postopku sprejemanja, vsebinsko nesprejemljiv in v delu tudi ustavno sporen. Notranje ministrstvo zato pozivamo, da ga umakne.«

10. septembra 2020 smo v Domu sindikatov organizirali javni posvet »**Kaj prinašajo predlogi sprememb Zakona o tujcih ter zakona o mednarodni zaščiti?** V sporočilu za javnost, katerega smo objavili dan kasneje, smo med zapisali naslednje:

»Slovenska zakonodaja s področja zaščite migrantov je že nekaj let visoko na politični agendi in se spreminja hitro ter vse bolj v smeri restriktivnih ukrepov. Z namenom jasnejše osvetlitve predlaganih sprememb in njihovih posledic je včeraj v Domu sindikatov potekala javna razprava o predlogih sprememb Zakona o tujcih, ki sta jo organizirala Delavska svetovalnica in Pravno-informacijski center nevladnih organizacij – PIC. V nadaljevanju je bila opravljena tudi razprava o predlogu sprememb Zakona o mednarodni zaščiti, ki je bila organizirana s strani Slovenske filantropije in Pravno-informacijskega centra nevladnih organizacij – PIC.

Razprava je odgovarjala na vprašanja o tem, kaj napovedujejo predlogi sprememb Zakona o tujcih in ali Slovenija sploh še ščiti temeljne pravice proslincev za azil, beguncev in migrantov. V razpravi so sodelovali Boštjan Šefic z MNZ, dr. Milan Brglez, evropski poslanec, Urša Regvar iz PIC in Goran Lukić iz Delavske svetovalnice.

V uvodu v strokovno razpravo je Katarina Bervar Sternad iz PIC predstavila pozitivne in negativne vidike napovedanih sprememb Zakona v tujcih. Med negativnimi spremembami je še posebej sporna protiuustavnost nekaterih določil predloga Zakona o tujcih, predvsem določb, ki urejajo postopke v primeru t. i. »kompleksne krize na področju migracij«, katerih namen je omejevanje pravice dostopa do azilnega postopka. Ta predlog pomeni tako kršitev Ženevske konvencije kot načel nevračanja in Konvencije o otrokovih pravicah. Izjemno sporna sta tudi kriminalizacija humanitarne pomoči in krčenje pravic do združevanja tujcev z družino.

Predstavitvi je sledila razprava, v kateri je Boštjan Šefic poudaril, da je »pomembno, da se pomoč zagotovi tistim, ki jo resnično potrebujejo, ne pa tudi tistim, ki jo zlorablajo.« Omenil je, da se predlog zakona pripravlja že od leta 2018 in je v tem trenutku še vedno v medresorskem usklajevanju ter da so pri pripravi predloga pridobili mnenja različnih pravnih strokovnjakov, ki so sicer zelo različna. Kot pomembno je navedel dejstvo, da se rešitve iščejo tudi na evropskem nivoju – do konca meseca tako pričakujejo predlog Evropske komisije, za katerega upajo, da bo omogočal učinkovito spopadanje s potencialnimi izzivi v prihodnje.

Dr. Milan Brglez je poudaril, da je prva in najpomembnejša naloga zakona, da so vsi postopki usklajeni z ustavo. Po njegovem je treba najprej postaviti sistem, ki je ustavno-pravno trden, potem pa govoriti o morebitnih zlorabah. Poudaril je, da se človekovih pravic ne sme urejati s podzakonskimi akti in da se točka preloma zgodi v primeru vračanja migrantov in njihovega mučenja. Humanitarna pomoč po njegovem ne bi smela biti nikoli stigmatizirana, vendar se je tudi ne bi smelo zlorabljeni v politične namene.

Goran Lukić je navedel konkretne primere, kaj pomeni ukinitve povračila stroškov pri dokazovanju sredstev ter kaj pomeni podaljševanja roka za združitev z družino na dve leti. V tem kontekstu je kot še posebej problematično izpostavil panogo cestno-tovornega prometa, v kateri je velik delež zaposlenih ekonomskih migrantov. Izpostavil je tudi nove pogoje glede znanja slovenskega jezika in v predlogih popolnoma nenaslovljeno problematiko t. i. oduševstva, ko delodajalci tujim delavcem zaračunavajo stroške pridobivanja dokumentacije.

Urška Regvar se je kot na najbolj sporna člena osredotočila na člena 10a in 10b, ki sta (še vedno) neustavna, saj kršita ustavni člen o prepovedi mučenja. Poleg omenjenih členov predlog zakona tudi utrjuje sporne meddržavne sporazume o vračanju. Izpostavila je nezakonita vračanja na Hrvaško, kjer se ljudje posledično soočajo z mučenjem, in v BiH, kjer so podvrženi hudim, celo nehumanim razmeram. Poudarila je tudi nujnost možnosti pritožbe in pravnega zastopništva za te osebe. Predlog sprememb bo po njenem še povečal število tujcev, ki svojega pravnega položaja ne bodo mogli urediti, kar povzroča še večjo škodo. Ker situacija nikakor ni primerljiva z letom 2016, pa takšne spremembe sploh niso upravičene.

V zaključku razprave je večina sogovornikov, razen predstavnika MNZ (ki se pred zaključkom postopka o tem ni želel opredeljevati), zavzela mnenje, da so predlagane spremembe Zakona o tujcih protiustavne.

8. decembra 2020 smo v javnost poslali **POROČILO ODBORU ZN PROTI MUČENJU** – javna izjava, citiramo:

»Z Delovno skupino za azil in Delavsko svetovalnico smo Odboru Združenih narodov proti mučenju oddali poročilo o protizakonitem ravnanju slovenskih oblasti (v priponki). Odbor smo pozvali, naj sproži poizvedbeni postopek v zvezi s sistematičnim mučenjem migrantov, ki jih države EU, med njimi Slovenija, ilegalno verižno vračajo v BiH in Srbijo. V poročilu zbrana dokumentacija namreč jasno kaže, da gre pri takšnih postopkih vračanja za koordinirano delovanje slovenskih organov s hrvaškimi. Slovenske oblasti niso le omogočale sistematičnega mučenja migrantov s strani hrvaške policije, ampak so aktivno sodelovale pri vzpostavitvi ilegalnega koridorja verižnih vračanj, ter blokirale vse poskuse, da se takšna ravnanja raziščejo in odpravijo. Že tretje leto zapored je namreč velika večina oseb, ki jih slovenska policija izroči hrvaškemu organu, sistematično mučenih in ilegalno potisnjenih v BiH, kar je sprožilo eno hujših humanitarnih kriz na evropskih tleh. Kar 90% prebežnikov je na Hrvaškem izpostavljenih nehumanemu ravnanju – pretepanju, ropanju, mučenju, vse več je tudi primerov uporabe strelnega orožja in spolnih zlorab. Poročila verodostojno dokumentirajo primere, ko so ljudje prisiljeni v ledene reke, ko jim na glave rišejo šahovnice, jih silijo peti navijaške slogane, jih pretepajo do nezavesti, jim v rane vtirajo majonezo. Ti ljudje so nato povsem fizično in psihično uničeni, brez papirjev in denarja, vrnjeni v taborišča v BiH, kjer so razmere že dolgo nevzdržne.

Za nas so ključne ugotovitve, ki kažejo, da je Slovenija pomemben del tega mehanizma mučenja, saj je v tesnem sodelovanju s hrvaškimi organi vzpostavila sistem ilegalnega verižnega vračanja migrantov v BiH. Kljub dobri obveščenosti o masovnem kršenju človekovih pravic, je med leti 2018 in 2020 slovenska policija po hitrih postopkih kar 25.000 ljudi vrnila na Hrvaško, pri čemer je sistematično ignorirala prošnje za azil, z zlorabo meddržavnega sporazuma pa osebam v postopku vračanja onemogočala kakršnokoli pravno varstvo. Slovenija s tem ni le zanemarila

svojih obveznosti preprečevanja mednarodno protipravnih dejanj in kršila temeljnega principa o nevračanju ("non-refoulement"), ampak tudi Konvencijo proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju.

Slovenska policija, Ministrstvo za notranje zadeve in vlada RS so bili o nepravilnostih v policijskih postopkih in sistematičnem mučenju večkrat opozorjeni – ne le s strani nevladnih organizacij in iniciativ, ampak tudi slovenskega in hrvaškega Varuha človekovih pravic, Evropskega komisarja za človekove pravice in posebnega poročevalca Združenih narodov. Ne le, da se pristojni na opozorila niso odzvali, ampak so preko medijskih kampanj, zavajanja, zavlačevanja in celo kazenskega preganjanja svojih kritikov, poskušali prekriti zločine proti človeštvu, ki se odvijajo na naši južni meji. Še več, vlada prav te dni poskuša nehumana in protiustavna vračanja umestiti v spremenjeni Zakon o tujcih.

Zato smo pozvali Odbor Združenih narodov, ki skrbi za implementacijo mednarodne Konvencije proti mučenju, da v najkrajšem času sproži preiskavo in zagotovi, da slovenske oblasti prekinejo svojo vlogo v mučilnem mehanizmu verižnih vračanj, ki poteka že vse od Italije in Avstrije do BiH in Srbije.

»Zunanje izvajanje storitev«

22. oktobra 2020 smo objavili javno sporočilo »SODIŠČE JE ODLOČILO: **DEJANSKI DELODAJALEC »IPS« DELAVCEV V JE LUKA KOPER**«. Citiramo:

»Sveža sodba delovnega sodišča v Kopru je jasna in nedvoumna: dejanski delodajalec delavcev, ki so delali preko »Izvajalcev pristaniških storitev« je Luka Koper d.d.. Delavske organizacije smo leta in leta opozarjali Luko Koper na nezakonito stanje njihovega poslovnega modela Izvajalcev pristaniških storitev (»IPS«). Da tu ne gre »zunanjo storitev«. Da tu ne gre »začasnost«. Da gre za stalnost potrebe.

Ti »IPS« delavci v Luki Koper opravljajo delo osebno, neprekinjeno že vrsto let, na obstoječih delovnih mestih, ki jih je določila Luka Koper, pod navodili, nadzorom, delovnimi sredstvi in v organiziranem delovnem procesu Luke Koper. Gre za delo v Luki Koper. Ja, dejansko so IPS delavci ves čas zaposleni v Luki Koper.

Luka Koper se je na koncu odločila da bo »problem« rešila v t.i. tristebnem modelu, kjer bo delavce direktno zaposlila / najela preko registriranih agencij / zunanjih izvajalcev. A poudarjamo – s tem nikakor ni bilo poskrbljeno, da delo ohranijo tisti, ki so v Luki Koper dejansko neprekinjeno že leta zasedali delovna mesta. Vrsti teh delavcev so bilo odpovedane pogodbe in so morali na Zavod RS za zaposlovanje. In v veliko primerih je šlo za starejše, za delovne invalide, za osebe z zdravstvenimi omejitvami. Ja, Luka Koper se je v enem zamahu poskušala rešiti IPS »problema« in »neproduktivnih« delavcev.

Tožbe, ki so jih vložili delavci, so bile vložene iz razloga, da se jim omogoči nadaljevanje dela v delovnem razmerju v Luki Koper, pod enakimi pogoji kot luški delavci, vključno z izplačilo prihodka do višine plač, ki so jih s svojim delom enako kot luški delavci dejansko že zaslužili in oddelali!

Sodbe Delovnega sodišča v Kopru tako pomenijo odpravo posegov v ustavne, delavske in socialne pravice tožnikov. Pomenijo, da so državni organi ravnali pravilno, ko so zahtevali ukinitve nezakonitega poslovnega modela v Luki Koper, kar je sicer na podlagi Poročila o posebni reviziji izvajalcev pristaniških storitev (IPS-ov) pri Luki Koper d.d. z dne 12.11.2017 ugotovila tudi Luka Koper sama in skušala odpraviti nezakonitost. Ker pa se ta »problem« ni reševal pravilno, vsaj kar se tiče tožnikov, pomenijo sodbe Delovnega sodišča v Kopru jasno zahtevo po spoštovanju delovnopravne zakonodaje, da se gospodarska dejavnost ne sme izvajati v nasprotju z javno koristjo, ko gre dejansko za dejavnost zagotavljanja dela delavcev drugemu uporabniku, pri čemer napotitveno podjetje nima dovoljenja za opravljanje takšne agencijske dejavnosti, in ker so tožniki dejansko osebno in neprekinjeno, pod navodili, nadzorom, z delovni sredstvi in z vključitvijo v delovni proces Luke Koper izvajali delo. Sodišče je po tako izvedenih dokaznih postopkih ugotovilo, da so dejansko izpolnjeni vsi elementi delovnega razmerja tožnikov v Luki Koper, po 4. člena Zakona o delovnih razmerjih (ZDR-1). Zato je tožnikom priznalo delovno razmerje v Luki Koper. Priznanje delovnega razmerja v je bil tudi edini pošten in pravičen način vzpostavitve zakonitosti za tožnike, saj se le z ugotovitvijo delovnega razmerja lahko zagotovi

izenačitev tožnikov z luškimi delavci in odpravijo vsi posegi v delavske, ustavne in socialne pravice v delovnem razmerju tožnikov z Luko Koper, vključno z izplačilom (razlik) v plači, prijavo v vsa zavarovanja, vpisom delovne dobe in drugih pravic. Sodišče pa je s sodbo tudi sledilo stališčem Sodišča EU pri vprašanju dejanskega delodajalca.

Na podlagi navedenega delavske organizacije pozivamo Luko Koper d.d., da prejete sodbe Delovnega sodišča v Kopru spoštuje in jih izvrši, da se čimprej odpravi poseg v človekovo dostojanstvo teh delavcev ter se jim končno prizna enak status kot luškimi delavcem, z vsemi pripadajočimi in pridobljenimi pravicami kot je odločilo sodišče.

Zaključek

Letno poročilo s poročilom o finančnem in materialnem poslovanju društva pripravi predsednik društva v sodelovanju z direktorjem društva in izvršnim odborom društva. Letno poročilo skupaj s finančnim poročilom je sprejel občni zbor društva dne 29. 3. 2021.

Goran Lukić, l. r.
Društvo Delavska svetovalnica

POJASNILA K IZKAZOM

1. Osnovna sredstva: Društvo uporablja metodo enakomernega časovnega amortiziranja.
2. Društvo izkazuje dolgoročno finančno posojilo do zaposlenega.
3. Sredstva v tuji valuti so preračunana po tečaju ECB.
4. Društvo nima zalog.
5. Prihodki in odhodki:
Društvo je izkazalo prihodke v znesku 140.588,27 EUR od tega pridobitna dejavnost 20.399,36 EUR
EUR.
Društvo je izkazalo odhodke v znesku 137.379,77 EUR, od tega pridobitna dejavnost 19.933,18 EUR.
6. Društvo izkazuje za leto 2020 presežek prihodkov nad odhodki po obdavčitvi v znesku 3.163,69 EUR, ki ostane nerazporejen.